

Prezidentská návštěva T. G. Masaryka v Domažlicích

Pro každé město představuje prezidentská návštěva čestnou záležitost. Rovněž jazykově českým Domažlicím ležícím v blízkosti státních hranic s Německem se dostalo již na samém začátku existence Československé republiky té cti přivítat prvního československého prezidenta. Nebyl to první Masarykův pobyt v chodské metropoli. Přivedla sem jej již v roce 1891 jeho kandidatura do říšské rady za Národní stranu svobodomyšlnou (tzv. mladočeši) za skupinu měst Domažlice – Písek. Přestože Domažličtí tehdy Masaryka nevolili, poslanecký mandát za tuto skupinu měst TGM přece jen získal.

Ve dnech 2. a 3. května 1923 Masaryk zavítal do Domažlic už jako prezident. Zvláštní vlak přijel na zdejší nádraží v půl sedmé večer a spolu s hlavou státu přivezl i jeho doprovod, v němž byl mj. ministr národní obrany František Udržal, gen. Jan Syrový, náčelník francouzské mise gen. Mittelhauser a další. Na nádraží již čekali představitelé města a okresu. Masaryk přehlédl čestnou rotu zdejšího hraničářského praporu a vyslechl uvítání. Provázen kordonem sokolské jízdy odjel v kočáře do města, kde povečeřel s reprezentanty regionu v Sokolském domě na náměstí. Zde i přenocoval. Druhý den vykonal vojenskou přehlídku a přijal hold Chodska. Taktéž se setkal s přáteli z předchozích návštěv Domažlic. Před polednem vyjel vlak s prezidentem z domažlického nádraží směrem na Klatovy. Velkolepě vyzdobené město a množství krojovaného lidu z Domažlic a okolí tvořilo kulisu této vcelku podrobně zdokumentované prezidentské návštěvě. Zachoval se její podrobný program, zasedací pořádek slavnostní večeře, rozpis obsazení kočárů i seznam hostů. Detailní zprávu o průběhu návštěvy zaslal městský úřad archiváři prezidenta republiky a prezidentova návštěva zůstala zachycena i na filmovém pásmu.

SLAVNÝ ZÁJEZD PANA PRESIDENTA T.G. MASARYKA NA CHODSKO.

Celé Chodsko oslavilo okázale zájezd prvního presidenta československé republiky T.G. Masaryka do nejsápadnější výspy československé ve dnech právě uplynulých - 2. a 3. května 1923 - v prvních dnech májových, ve dnech bujného rozpáku květů jarní přírody, prochvělých svěžím jassem a vůní - symbolem lásky ke každému a dnes zvláště k vznešenému muži, osvoboditeli a hlavě státu. Tyto dny již samotnou volbou k zájezdu do starobylých Domažlic háležely svým časovým umístěním a poetickou tradicí k nejkrásnějším a nezapomenutelným představám právě sváteční pohody a právě sváteční nálady.

Domažlice, pevný vlasti hráz, město historicky slavně zapsané, tonulo v moři praporů, když jásavě vitale milého presidenta.

Jsou tomu již třicetdvě léta, kdy naposledy - v roce 1891 - jako zástupce města Domažlic na vídeňské říšské radě dlel v našem městě, až dnes dostalo se Domažlicům opětně té největší pocty, že na posvátnou půdu Chodska, která kdysi duněla pod těžkými koly husitských válečných vozů, vstoupil Dr. T.G. Masaryk jako president republiky, otec našeho samostatného státu.

I náš věkovitý, záhumčivý Čerchov nad příchodem velikého muže rozjasnil svoji staříčkou tvář a vítaje jej srdečně, slibil svému osvoboditeli jako věrný strážce na rozhraní dvou velikých států stále neochvějnou a platnou službu v každé pohnuté době.

Samotná příroda rozradovala se nad vzácným příchodem presidentovým a oděla se ve zlaté nádherné rouško. Bylo překrásně.

Slavnostnímu uvitání předcházely mnohé přípravné práce, které k radosti nás všech uspokojily hlavně našeho vzácného a milého hosta.

Dny radosti nadešly a prostý náš lid vital v kruhu svém drahého, velikého, prvního občana státu československého.

Ve středu 2. května v 18 hod. 26 min. vjel zvláštní vlak

presidentův do krásně dekorovaného nádraží. Při vjezdu jeho zahrála hudba 35. pěšího pluku z Plzně fanfáry z "Libuše". Z vlaku vystupuje očekávaný milý host, na jehož tváři poznali jsme výraz upřímné radosti, že přichází do bašty svých věrných synů a dcer, kteří před úctyhodnými šedinami jeho se hluboce sklánějí a jej vřele milují.

Před pana presidenta předstupuje okresní hejtman p. Faltis, přednosta stanice p. J. Veselý a štábní kapitán četnictva p. Svoboda z Plzně a podávají úřední hlášení. Hudba hraje národní hymny. Pan prezident přijímá hlášení místního vojenského velitele p. majora Konopáska, přehlíží čestnou rotu a svižným krokem ubírá se k starostovi města p. Mat. Kellenrovi, který jej vítá těmito slovy: "Vítáme Vás, pane presidente, při vstupu do našeho města a děkuji Vám jménem občanstva za tuto vzácnou poctu, která jest a zůstane pro město naše a celé Chodsko dějinnou událostí, na niž vzpomínati budou všechny generace a kterou budou vždy s hrdostí čítati k dějinným dnům slavných vítězství let minulých. Vítáme Vás, pane presidente, nejen jako hlavu našeho státu, ale hlavně jako nejlepšího a nejkrásnějšího syna jeho, na něhož jsme před celým světem hrdí a jehož neskonale milujeme. Tak Vás, pane presidente, vítáme, nehlučně a neokázale, prostě, za to však tím upřímněji a přá srdčněji, jak jsme tady všichni na Chodsku, snad trochu dršší, za to však upřímní a věrní. Prosím Vás, pane presidente, abyste nás tak přijal a byl mezi námi rád a nám tak největší radost udělal."

Pan prezident vřelými slovy poděkoval za tento upřímný pozdrav

Předseda okr. správní komise p. K. Schröpfer vítá pana presidenta jménem chodských obcí, které s nelíčenou láskou lnou k osobě pana presidenta a vřele vítají jej v nejzápadnější baště slovanské a přeji mu u nás příjemný pobyt.

Za tento projev pan prezident taktéž srdčně poděkoval.

Pan poslanec J. Mach z Chrastavic pozdravil za Chodsko milého hosta takto: "Pane presidente! Jménem všeho zdejšího lidu dovoluji si Vás, vážený pane presidente, při vstupu na naši nejzápadnější slovanskou výspu co nejšardečněji uvítati. Občanstvo zdejšího kraje s

pocitem radosti a nadšení očekává vzácný příchod svého milovaného prvního presidenta, tvůrce českosl. státu a našeho osvobození. Chodský lid pozdravuje Vás, pane presidente, také jako syna moravsko-slovenského venkova a věří, že především tu neobyčejnou houževnatost a oddanost k práci ve prospěch národa a vlasti vyčerpali jste z hluboké moudrosti a tradice venkovského lidu. Slibujeme Vám, že jako v minulosti byli Chodové bdělými strážci našich hranic, tak i nyní v míře neztěněné zůstanou věrnými strážci osvobozeného státu. Lid náš je přesvědčen, pane presidente, že udržíme svoji republiku a demokracii, když budeme věřit ve Vaše i své ideály národní a když budeme důvěřovat jeden v druhého. Buďte ještě dlouho živ a zdrav, veliký presidente z lidu, byste nadále mohl národu vládnouti dobrotivě a spravedlivě, byste mohl dovršiti veliké dílo našeho osvobození a republiku trvale a šokonale vybudovat. Přijměte tímto hold lásky a oddanosti našeho lidu a zachovejte nám, prosíme, svoji přízeň a lásku. Buďte nám znovu titán, milovaný pane presidente".

Na pozdrav tento odpověděl pan prezident: "Pozdravujte srdečně ode mne Chody. Dnes musíme býti všichni Chody, chceme-li republiku naši udržeti".

Následovaly pak projevy zástupců spolků, kteří se dostavili k slavnostnímu uvitání s prapory. Za sokolskou jednotu vítal pana presidenta p. Jan Křištof, za hasiče p. Em. Holý, za dělnickou tělosvičnou jednotu p. Císlar a za skauty p. Em. Panuška.

I na tyto všechny projevy srdečně pan prezident odpovídal. Z každého slova dýchala opravdová upřímnost.

Na to pan prezident i celá jeho družina ušedli do připravených kočárů, aby vjeli do města. Průvod zahájil p. okres. hejtman Faltis s vrch. pol. inspektorem p. Lehrerem, dále jel místní velitel p. major Konopásek s četnickým štáb. kapitánem Svobodou, pak štáb. kapitán p. Kvapil s plukovníkem p. Plačkem, dále řed. stát. drah Paál s podpl. Brem Rejholcem, pak ceremoniář pana presidenta pan plukovník Hoppe s plukovníkem Kleinem, dále sekční šéf Dr. Schieszl s generálem

Drobným, pak náčelník generál. štábu Mittelhauser s generálem Syrovým, dále prezident zemské správy politické p. Kosina s předsedou okres. správní komise p. K. Schröpfrem, pak ministr Národní obrany p. Udržal s p. poslancem Machem, dále host p. presidenta p. Crane z Anglie s osob. tajemníkem presidentovým p. Dr. Kučerou. Před i za povozem, v němž seděl p. prezident se starostou města Domažlic p. M. Kellnerem, tvořila jízdní četa Sokola čestnou stráž.

Po celé jízdní dráze byl uspořádán hustý špalír spolků, korporací, školní mládeže, jímž slavnostně vjel pan prezident na náměstí, kdež mu v obrovských massách se dostavivší obecnost učinilo nadšené ovace. Velebné fanfary z "Libuše", které hrál trubačský odbor Sokola domažlického, ozývaly se s věže děkanského kostela a mísily se s radostným voláním "Sláva!" a "Nazdar!"

Pan prezident vešel pak do pěkně ozdobené zasedací síně měst. radnice, kdež byl přivítán náměstkyní paní Černou a náměstkem p. M. Duffkem, jenž ve své s vlasteneckým zápallem pronesené řeči pravil: "Drahý náš pane presidente! Jménem přítomného obecního zastupitelstva, všech zástupců státních a samosprávných úřadů i jiných korporací, jménem veškerého obyvatelstva města i okolí vítám Vás co nejsrdečněji. Dědové naši vítali své krále, kteří tuď do Němec se ubírali - ale co to bylo proti dnešnímu dni, kdy umožněno nám vzdáti ústně svůj hold a dík osvoboditeli vlasti, zakladateli a prvnímu presidentu státu československého. Těšili jsme se bez rozdílu stran na tento významný okamžik a máme všichni jen to přání, abyste, dobrý náš pane presidente, zdráv a silen na prestolu stál a svou lásku nám zachoval. Prosíme, drahý pane presidente, byste přijal náš slib, že chceme všichni plniti věrně a oddaně Vaše příkazy, že do podlédního dechu chceme neohroženě pracovati pro rozkvět a pokrok naší vlasti. Vám, dobrý náš otče, při vstupu mezi nás voláme sláva, sláva, sláva!"

Za pročitěné, upřímné oba projevy velice srdečně pan prezident poděkoval.

Na to představení byli panu presidentu členové měst. rady a obecního zastupitelstva, pan ředitel kdýňské přádelny M. Deck, jenž p. prezident představil náčelníka generálního štábu generála Mittelhausera, dále pp.: přímář nemocnice Dr. G. Halik, spisovatel J. Vrba, jehož

pan prezident srdečně pozdravil a za darované mu spisovatelem dílo "Šero" poděkoval, spisovatel J. Š. Baar, hudební skladatel J. Jindřich, předseda spořitelny L. Milota, řed. spořitelny J. Peklo, nám. předsedy okr. správní komise J. Petržik, ředitel úřadů okresní správní komise Dr. Hana, školní inspektor p. J. Kašpar, řed. chláp. škol F. Rád, řed. dívčích škol J. Žuvniček, děkan V. Nový, farář českobratrské církve J. Dobiáš, zástupce obce židovské Š. Hausery za spolky: Červený kříž O. Švajnar, Masarykovu Ligu V. Pejšek, dále redaktor Ant. Martinovský, řed. J. Svoboda, předsedové organizací: J. Vaňous /nár. demokratická/, J. Doubek /soc. dem./, J. Holý /republikánská/, V. Šticha /středostavp/, přednostové úřadů: V. Vávrá /okr. soud/, J. Seifert /herní úřad/, J. Žalud /pošta a telegr./, rada Kaválek /odbor pro udržování tratí/, F. Laudát, /ev. katastr/, řed. Dr. V. Auersperger /st. reál. gymnasium/, V. Vlček /Büch.kontr./, A. Böhm /herní úřad/, řed. A. Černý /háj. škola/, J. Pinter /augustiniánský konvent/.

Pan prezident podepsav se do pamětních knih města Domažlice, městské spořitelny a legionářské, opustil místnosti radnice a za zvuků trubačských odbohem na věži kostela zahráné samilované písně pana presidenta "Teče voda, teče", pěšky ubíral se do Sokoského domu, kdež byl také ubytován.

Večer pro hosty uspořádala městská rada slavnostní večeři.

Druhého dne za slunného jitra přicházely veliké proudy lidu z celého širokého okolí, aby také pozdravily tvůrce českoslov. republiky a aby přítomny byly zvláštní významné slavnosti: hořou českých dětí a našeho Chodska.

Před odjezdem paně prezidentovým k vojenské předhlídce průplul nad Domažlice aeroplán "BARI" z Prahy, aby přinesl panu prezidentu obvyklou denní poštu. Po několikerém kroužení shozen byl nad náměstím svazek s poštou a odevzdán adresátu.

O půl 9. hod. odejel p. prezident na vojenské ovičiště, kdež při jeho vstupu zahrála vojenská kapela obě národní hymny. Když místní velitel p. major Konopásek učinil své služební hlášení, nastala předhlídka hraničářského úderního praporu č. 6 a odášlení horského dělo-

střelectva č. 252. Pak bylo pod mlýnem p. Váchala defilé.

Po tomto vojenském aktu nastoupena zpáteční jízda k radnici. Na hořejším předměstí, kde dívky zdejších i venkovských škol, ano i z menšinových škol z Horš. Týna, Haselbachu a Bližejova vzdaly hold svému tatičkovi presidentovi, přistoupila žákyně IV. třídy obecné Š a n t o r o v á s bílou kyticí v ruce k panu presidentovi a uvítala jej těmito vroucími slovy: " Vzácný pane presidente a předobry náš tatičku, za všecko žactvo domažlické i z Chodska, že škol obecných, měšťanských i středních uctivě a radostně Vás vítám v našem městě. Slyšeli jsme o Vás ve škole tolik krásného, že nedočkavě jsme se těšili, až přijedete, abychom Vám, předobry náš tatičku, poděkovali za všechnu lásku a práci, za všecka utrpení, která jste prožil, aby naše vlast byla zase svobodna, abyste nám připravil lepší, radostnější budoucnost. Až naše ruce dorostou, až vyměníme hračky za práci, půjdeme za Vaším velikým příkladem, aby naše milá republika kvetla a sílila, aby po květech a písničkách jara přišlo léto zrání a úrody, a drobná naše srdce prosí Všemohoucího za mnohá ještě léta požehnaného Vašeho života, abyste se přesvědčil, jak Vás všichni máme rádi".

Pan president mouně dojat přijal z něžných ruček děvčátka překrásnou kyticí bílých růží a karafiátů s bílými stuhami, a poděkovav za toto neočekávané uvítání, políbil děvčátka na čelo. Byl to okamžik nezapomenutelný, při němž nikdo neubráníl se slzám radostného pohnutí.

Za nadšeného volání " slávy" opouští pan president naši školní drobtinu a odjíždí špalírem k městské radnici, kde mu připravil jeho věrný chodský lid krásné překvapení.

V malebné skupině stojí před radnicí chodská deputace se svým praporem s psí hlavou - symbolem to věrnosti - a očekává příchod drahého hosta. Mladý muž, T o m á š K o z i n a ze Stráže, oslovuje pana presidenta a vítá jej jménem celého Chodska těmito slovy: " Slovitnej ha drahyj náš pane presidente! Tůze dávno huž je tomu, hdyž sme hin vítali naše český krále - Jána Lucenburskýho, Karla ha " iřiho Poděbrada, vod kerych sme mili naše perkameny, který nám vzela Bílá Hora

ha Lomikarové. Dlouhých tři sta let muselo potom kousek po kousku naše stráž nahražovat. Ha hdyž nakonec Vaši zásluhou se stálo, že sme zas svobodný - ha svobodnější, než sme hdy byli, přišel ste mezi nás, habyste Vám mohli poděkovát. Vitám Vás tera k nám, vitám Vás za šecky naše choďský vesnice - kerý si enom to přejou ze srce, haby se Vám hu nás líbilo ha habyste sám nám zvestál eště dlozho ha dlouho zdráv. Ha sľibujem, že hdyby bulo něhdá třeba, stačí enom na nás zavolát, ha my, jako naši praohprach-ďerkové dělávali, chďtě se zvednem na vobranu zemí, která naši zásluhou zvestála neporušená na samý hranice. Vitáme Vás hu nás eště jednou, jak humime nejlepši."

Po srdečném poděkování paně prezidentově předstupuje choďská žena H a n ě i K o s i n o v á ze Stráže s chlebem a soli a vítá jej : "Náš milovaný pane presidente! Teký my, Bulky, Vás vitáme hu nás s našima sedlaky - ha protože je starodávnyj zvyk hostu podát chleb ha sůl, prosíme Vás, habyste teký Vy kousek našeho snidl. Hdyž buli hu nás před dávnyjma časy naši králové, posyjpávali si náš choďský chleba cizí soli, kerou sme museli vozit z Němec do zemí. Ha enom Vaši zásluhou se stálo pro naši rādost, že Vám prvni mu vod tich čas, ce tu žijem, mužem podát na vosolení teky naši sůl - sůl ze Slovác-ka, protože i tu máme iško doma. Hukrojte si tera hu nás ha vosolte si podle Vaši chuti - ha my šecky bulský selky Vám přejem ze srce hupřimnýho, haby Vám sloužilo ke záraví."

Pan prezident běže z ruky, bedré ženy chlěb, ukrojí si kousek, osolí a pojídá, při čemž rozmlouvá se ženou o překrásných choďských krojích. Srdečně jí děkuje.

Pak vítá pana presidenta choďské děvče M. V e r u ň k o v á z Nevolic : "Náš milovaný pane presidente! Teky my, choďský děvčata, Vás vitáme. Je hu nás takovyj starodávnyj zvyk, že hdyž má naše bulský dívče někoho rádo, vyšije mu z lásky šáteček ha podá mu ho ze srce hupřimnýho na památku. Dělají to teky proto, že pryj takovyj šáteček srce k sroci přitahuje. Ha že my šickni Vás máme rádi jako žádnýho inýho na světě, vyšili sme Vám teký takový šátečky z lásky na památku, ha my šickni Vás prosíme, habyste je přiml. Iště si potom často na Hradu

ve slatý naši Prase zpomenete na Buláky - ha tůze bysme buli šickní rádi, hdyby náš šáteček Vám na tůlik duďělál, habyste se srce zatoužil se zaseje přijit mezi nás podívat".

Za dárek na památku pan prezident srdečně poděkoval a přijal též podané mu květiny z rukou choďského dítěte, které s radostným úsmevem po tvářičce pohládl a na raménku poklépal.

Rozloučiv se srdečně s našimi choďskými zástupci, vyzádal si, aby vyřídili všem Choďům jeho upřimný pozdrav.

Kresní hejtman p. Faltis představuje zde shromážděné přednosty choďských obcí, zástupce města Káyně p. říd. uő. Řeřábka jako starostu, předsedu okresní správní komise p. Klaváčka a ředitele úřadu p. Mayera. Dostavivši se deputace českých menšin ze Stoda přednáší ústy p. Štefla, hoslivého národního pracovníka, panu prezidentovi srdečný pozdrav a vyslovuje mu vroucí přání, aby české menšiny se strany vlády bylo více pamatováno, aby se dostaly ze spárů německé zbuynosti, a přeje p. prezidentovi, by v radosti dožil se ještě radostných a krásných okamžiků v životě. Na oslovení toto poděkoval pan prezident velmi přátelsky; pravil: "Pozdravuji všechny, jejichž jménem mluvíte. Viděl jsem je včera ve Stodě. Vláda i my všichni staráme se o Vás. Mási se dělat všechno, co se může stát a má se dělat, a školy, jak víte, se stavi. To je hlavní otázka, ale nejen politicky ale také hospodářsky pracovat, a to hodně prakticky." Panu prezidentu představení byli pak ještě "staří známi" z dob dávno minulých, a to pp. : J. Herbst, říd. uő. v.v., Josef Král, býv. ubuvník, a Al. Halík, městský koncipista.

Kolem radnice v pestré směsici postav ny ženy hlavně dívky choďské v jejich malebných krojích. Také zde koná pan prezident "přehlídku", vyptává se děvčat na mnohé věci a jest potěšen, že Choďky pronášejí své odpovědi bez bázně a ostychu a že mluví s ním po choďsku, upřimně. Odcházaje od nich, připoměnul jim, že sám má v rodině Choďku z Babylona a proto že často vzpomíná na své boдрé Chody.

Potěšen nad tímto přivítáním ubírá se pak do radnice, aby s balkonu ještě jednou shlédl krásný obraz shromážděné choďské rodiny, která se mu tolik líbila a zamlouvala.

Pan prezident navštívil pak městské museum, kde zajímaly ho různé staré a cenné památky, jimiž se museum honosí "Chodská sence" svoji originalností se panu prezidentovi a jeho družině velmi líbila . . .

Rafie hodinek ukazovala, že jest již čas k odjezdu. Dochvilnost milující ceremoniál p. presidenta plukovník p. Hoppe činí také již patřičné kroky, Chodské banderium přivítalo, aby na zpáteční pana presidenta na nádraží doprovázelo.

Průvod seřazen a po chvíli pan prezident odjíždí za hlučného volání "slávy" na nádraží, kde již stál připravený zvláštní vlak. V průvodu starosty města, předsedy okr. správní komise a okres. hejtmana ubírá se pan prezident k vlaku. Čestná rota hraničářského praporu a Sokolové vzdávají panu prezidentu čest.

Pan prezident přistupuje k doprovázejícím jej pánům a podává jim ruku, děkuje jim za tak okázalé uvítání a posílá ještě na poslední milým Domažlicům hodrámu Chodsku svůj upřímný pozdrav.

Znamení k odjezdu již dáno, pan prezident lehce vstupuje do vlaku a v okamžiku stojí již u otevřeného okna. V malé chvíli za zvuku rázného pochodu vojenské kapely vlak se hnul a pomalu odváží nám vznešeného hosta, který kývaje rukou, volá Domažlicům "Nazdar".

Jest po slavnostech, Domažlice nabývají zase své staré tvářnosti. Lid však rád vzpomíná na krásné a nezapomenutelné chvíle, které zažil při této přemilé návštěvě. Uspokojivá slova, která pronesl pan prezident o svém zájezdu na Chodsko, mohou nás všechny úplně uspokojiti. A my děkujeme za ně, pronášíme své zbožné přání, aby pan prezident nezapomněl na svůj dobrý chodský lid, který jak v pronesených uvítacích proslovech slyšel, složil mu přísežný slib, že kdyby všichni kolísali a stráceli hlavu, jej najde vždycky pevným a odhodlaným k boji za udržení naší těžce dobyté samostatnosti.

Nuže, milý náš předsedko, buď hodně zdravý a šťastný! Voláme Ti na další pouti "vého krásného života hlučné a všemi hvězdy šumavskými se rozléhající " Nazdar " a " Sláva " !

S potěšením konstatujeme, že o celou slavnost největší zásluhy získal si p. okresní hejtmán Faltis, začež mu celá veřejnost vzdává srdečný dík.

Dovinní jsme vzdáti díky všemu občanstvu zdejšímu i okolnímu, že udrželo přes celou slavnost, poslušno jsouc při tom všech pokynů, tak vzorný pořádek.

Ke konci svého referátu otevřeně pravíme, že každého potěšil pohled na uniformované spolky, dostavivší se k tak veliké a významné slavnosti. Zvláště domažlická župa hasičská reprezentovala se krásnou účastí - 506 členy.

M-- ský.

[Handwritten signature]
V. K. Strach,
ministr vnitra republiky

Pokládám si za čest pozvati Vás na

S L A V N O S T N Í V E Č E Ř I

konanou u příležitosti návštěvy p. presidenta republiky
československé Dr. T. G. MASARYKA v sále Sokolského
domu ve středu dne 2. května 1923 v 8 hodin večer.

Starosta města: MAT. KELLNER.

Úbor: Redingote, žaket, čamara.

Em. Prunár, Domažlice

Pozvánka na slavnostní večeři s TGM v Domažlicích,
1923, květen, AM Domažlice, inv. č. 1872, kar. 983

		J E V I Š F H												
		Dr. Weimer	G. Drobný	G. J. Deck	G. Mittelsauer	M. Kellner	P. Reside	K. Schröpfer	Min. Udržal	Koštra	Lach	Klein		
		88	89	90	91	92	2	3	4	5	6	7	8	9
Pl. Řejho- léc	87			pl. Hoppe	pl. Cerná	G. Drobný	Haltis	Dr. Sch	Duffek	Kučera				Kvapil
Vávrů	86													Seifert
Plaček	85			50	49	48	47	46	45	44				Petržík
Konopásek	84													Mudroch
Černohorský	83		51	Baar				J. Jindřich	43					Vorlíček
Laudát	82		52	Žuvniček				Rádl	42					Čest. rotá
Krištof	81		53	Krištof st. S.				Paul Jan	41					Kopopa
Dr. Ausperger	80		54	Dr. Halík				Šticha	40					Nový
Vít	79		55	Vaňous				Holý Em.	39					Wimmer Aug
Cizler	78		56	Inž. Kaválek				Kašpar	38					Rojt
Havlík	77		57	Žalud				Šrámek	37					Paroubek
Pavlík	76		58	Veselý				Vrbata	36					Dobiáš
Böhm	75		59	Hauser				Peklo	35					Angl. žurna
Černý	74		60	Inž. Paug				Kilb	34					Panuška
Franc. žurnal	73		61	Hana J.				Svoboda	33					Martinovsk
L. Milota	72		62	Holý Jan				Holý	32					redaktor
	71		63	Vlček				V. Starý	31					Masopust
	70		64					Dr. Hana	30					Dr. Starý
	69		65					Inž. Mezky	29					
	68		66						28					
			67						27					

Program

návštěvy pana presidenta republiky v Domažlicích dne 2 a 3 května 1923

Dne 2. května 1923

Příjezd pana presidenta republiky
do Domažlic

v 18.35 hodin

Na nádraží před uzavřením perronů,
po přezkupu nepříznivého počasí na
krytém perronu slavnostní hlášení
okresního hejtmána a velitele
batničtva a vojska, uvítání starostou
města, předsedou okresní správní komise,
poslancem Macešem a představení deputací
filosofické jednoty Sokol a Dřevnické
Tělocvičné jednoty, skautů a hasičů s prapory
a deputací legionářů

od 18.35 do 19.00 hodin

Jízda povozy z nádraží do města před
radnici

od 19.00 do 19.10 hodin

Na radnici v zasedací síni představení
zástupců veřejných úřadů, spolku a
korporací a zápis do pamětní knihy

od 19.10 do 20.-- hodin

Přesky, po přepovozy od radnice před
hotel "Černý kůň"

od 20.-- do 20.05 hodin

Večeře v hotelu "Černý kůň"

od 20.05 do 21.-- hodin

Dne 3. května 1923

Jízda povozy od hotelu "Černý kůň" do
kasáren

od 8.30 do 8.35 hodin

Přehlídka vojska

od 8.35 do 9.20 hodin

Přesky po přepovozy od kasáren před
radnici se zastávkou na Černejším předst
stí /uvítání pana presidenta školní radou

od 9.20 do 9.³⁰35 hodin

Před radnicí po přezkupu nepříznivého počasí
v zasedací síni radnice hold celého Chodma
a představení zástupců veřejné správy soudního
okresu domažlického a křivského a jiných
význačných osob

od 9.³⁰35 do 10.²⁰25 hodin

Jízda povozy ^{al} z radnice na nádraží a odjezd

od 10.²⁰25 do 10.40 hodin

Okresní správa politická v Domažlicích

Dne 27. dubna 1923

Okresní hejtmán :

